

дружина още съ идването си врагътъ се нахвърля обезумѣлъ като срещна защитниците. Той примъкналъ презъ нощта орждия на 300—400 метра предъ нашитѣ окопи. Десятки минохвъргачки е настанилъ и по-близо, а пехотата се окопава предъ самата телена мрежа по на 200—300 крачки. Врагътъ усилено се групира предъ другитѣ части на полка, а артилерията му, въ бумтежа, на която се различаватъ гласоветѣ на десятки разнокалибрени тарани, безумно, съ широка разточителностъ, облива позицията съ хиляди снаряди.

Отъ кжде стрелятъ тия орждия? И колко батареи сж? Това е невъзможно да се разбере. Ударитѣ сж се слѣли вече въ единъ непрекъснатъ потокъ отъ тътенъ, който люлъе въздуха и превръща мъглитѣ на смъртоносенъ ледено-желѣзенъ дъждъ. Отъ върховетѣ: Пиперка, Шопа, Джемаатъ-иери, Папалаза, Садлото, Низи-дагъ, отъ други близки и далечни върхове, отъ вредъ снарядитѣ идатъ и обхващатъ цѣлия върхъ като въ обръчъ. Почватъ да бумкатъ снаряди и въ тилъ. Отъ кжде идѣха тѣ? . . .

Но тоя ураганъ се понася отъ защитниците и когато враговетѣ почватъ да настѣпватъ, предъ тая, или оная дружина, сж безмилостно отхвърлени и Каймак-Чаланъ съ шепата сливенци продължава да извисява своето чело въ небесата и да стои като стражъ надъ многострадална Македония. Силата на сливенци е несѣкрушима.

Къмъ два часа врагътъ, замѣстенъ отъ прѣсни войски въ размѣръ на цѣла дружина, наново атакува трета рота, фланкира я съ миненъ и картеченъ огънь и защитниците почватъ да се топятъ. Много сж ранени по дватри пжти и после избивани. Но и тукъ неприятелътъ нѣма успѣхъ. Останалитѣ живи го посипватъ съ бомби и го прогонватъ далечъ отъ фронта на ротата. Въ лудъ бѣгъ и напълно обезумѣли нападателитѣ се връщатъ въ изходнитѣ си пунктове.

Командирътъ на 13 рота иска помощъ. Тамъ положението е неудържимо . . . Останали сж само 15 живи борци на фланга и безъ помощъ. Кой може да се вмъкне въ изсипващитѣ се като градъ снаряди, за да имъ помогне. Телефона звънти и въ ушитѣ пищи викъ: Помощь! Помощь! Загиваме! . . . Минутитѣ броимъ!